

та! кажи ми сега чистичко какъ можѣ ты да я отнемешъ?

Стоилъ.

Азъ ли? не съмъ я никакъ отнелъ. Тя е още въ кѣщата ви.

Грѣбо, на самъ.

Ахъ любезна ми касица! (*на високо*) не ли е излѣзла вѣнъ отъ кѣщи?

Стоилъ.

Не, господине.

Грѣбо.

Е, кажи ми сега: не тури ли никакъ ты рѣка на нея?

Стоилъ.

Азъ да туря рѣка? Господъ да пази! обиждате и нея и мене. Азъ горя за нея отъ чистъ и непороченъ пламъкъ.

Грѣбо, на самъ.

Гори за касата ми!

Стоилъ.

Предпочелъ бихъ да умра, а не да ѣ изявя нѣкоя мисль докачителна. За такова нѣщо тя е много благоразумна и много честна.

Грѣбо.

Касата ми честна и благоразумна!

Стоилъ.

Всичкитъ ми желанія за нея сж: да я гледамъ и да ѣ ся радвамъ. Никое нецри-